

اثر بخشی ذهن آگاهی بر راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان و اضطراب و افسردگی بیماران مبتلا به افسردگی اساسی

بیزدان نادری^۱، هادی پرهون^۲، جعفر حسنی^۳

و هاله صناعی^۴

دریافت ۰۱ Apr, 2014
پذیرش ۳۱ May, 2014
مقاله

ذهن آگاهی، نقش مهمی در متغیرهای مرتبط با اختلال افسردگی ایفا می‌کند. هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن آگاهی در راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان و اضطراب و افسردگی بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی بود. بدین منظور، طی یک طرح نیمه آزمایشی با پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل، ۳۰ بیمار مبتلا به اختلال افسردگی به صورت در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل کاربندی شدند. گروهها قبل و بعد از مداخله و در مرحله‌ی پیگیری دو ماهه از نظر افسردگی، اضطراب و راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه آزمایش طی دو ماه تحت درمان مبتنی بر ذهن آگاهی قرار گرفت. نتایج تحلیل واریانس مختلط شان داد که مداخله‌ی مبتنی بر ذهن آگاهی به طور معناداری موجب کاهش نشانه‌های افسردگی، اضطراب و راهبردهای ناسازگارانه نظم‌جویی شناختی هیجان شده است. به نظر می‌رسد درمان مبتنی بر ذهن آگاهی با مورد هدف قرار دادن سازوکارهای در گیر در تغییر راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان بیماران مبتلا به افسردگی اساسی می‌تواند روش مناسبی برای درمان و جلوگیری از عود این اختلال باشد.

واژه‌های کلیدی: ذهن آگاهی، راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان، اختلال افسردگی

مقدمه

اختلال افسردگی اساسی (MDD) یکی از شایع‌ترین اختلال‌های روانی است (آونولی، شلی، سونسن و همکاران، ۲۰۱۵؛ بنتلی، پاگالیان و سیمپسون، ۲۰۱۴؛ گودفرین و ون‌هرینگن، ۲۰۱۰). بار قابل ملاحظه‌ی هیجانی، اجتماعی و اقتصادی اختلال افسردگی اساسی برای مبتلایان، خانواده و اجتماع از

۱. دپارتمان روان‌شناسی بالینی، دانشگاه خوارزمی تهران، تهران، ایران (نویسنده‌ی مسؤول) yazdan.nr66@yahoo.com

۲. دپارتمان روان‌شناسی سلامت، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

۳. دپارتمان روان‌شناسی بالینی، دانشگاه خوارزمی، تهران، تهران، ایران

۴. دپارتمان روان‌شناسی، دانشگاه امام خمینی واحد بین‌الملل قزوین، قزوین، ایران

یک سو و تخمین شیوع سالانه ۲/۹ تا ۱۲/۶ در صد در جمعیت عمومی (هاسین، گودوین، سیمسون و همکاران، ۲۰۰۵)، همچنان افسردگی را در حوزهٔ مسائل بهداشت روان به عنوان یکی از محورهای اساسی در پژوهش‌ها باقی نگه داشته است. مطالعات نشان داده است که علایم اضطرابی، همبودی بالایی با بیماری افسردگی اساسی دارد (آینا و سوسمن، ۲۰۰۶) و همین حضور اضطراب در کنار افسردگی می‌تواند بیمار مبتلا به اختلال افسردگی اساسی را بثبات کند، خطر خودکشی را افزایش دهد، باعث شود دورهٔ بیماری، مدت بیشتری طول بکشد و یا بیمار به درمان‌ها کمتر پاسخ بدهد (پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی، ۲۰۱۳).

از آنجا که راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان بخش مهمی از زندگی هر فرد را به خود اختصاص می‌دهد، تعجب آور نیست که آشفتگی در هیجان و تنظیم آن می‌تواند موجب آسیب‌های روانی شود (کیسلر و اولاتونجی، ۲۰۱۲). در پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی یکی از ملاک‌های اختلال‌های روانی، بدنتظامی در هیجان بیماران قلمداد شده است. راهبردهای ناسازگارانه نظم‌جویی شناختی هیجان از قبیل نشخوارذهنی، سرزنش خود و فاجعه‌سازی رابطهٔ معناداری با شدت علایم افسردگی دارد (گارنفیسکی، کرابیچ، لجرستی و کومر، ۲۰۰۲). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بیماران مبتلا به اختلال افسردگی قادر به بازداری اطلاعات با بار منفی نیستند و از سوی دیگر سطوح تفکر منفی تکراری مثل نشخوار ذهنی را افزایش می‌دهند (جورمن، ۲۰۱۰) که خود ممکن است در به کارگیری راهبردهای سازگارانهٔ نظم‌جویی شناختی هیجان مانند بازارزیابی تداخل ایجاد کند (اهرینگ، تاسچن-کافیر، اسچنولی فیسچرو همکاران، ۲۰۱۰) و باعث تداوم اختلال افسردگی شود (جورمن، ۲۰۱۰).

داده‌های به دست آمده از پژوهشها، حاکی از نقش راهبردهای ناسازگارانهٔ نظم‌جویی شناختی هیجان در تداوم اختلال افسردگی است. این داده‌ها مطرح می‌کند که اصلاح راهبردهای ناسازگارانه نظم‌جویی شناختی هیجان می‌تواند علایم اختلال افسردگی را کاهش دهد (برکین، ابرت، کویچپرز و هافمن، ۲۰۱۳). بدنتظامی هیجان یک عامل کلیدی در سبب‌شناسی اختلالات اضطرابی است (آمستادر، ۲۰۰۸). پژوهش‌های اخیر نشان داده است که افراد مضطرب در تنظیم هیجان‌های منفی خود دشواری‌های بیشتری دارند (بندر، رینولت، دان، ازبرن و همکاران، ۲۰۱۲). با توجه به اینکه هم علایم اضطرابی و هم راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان در سبب‌شناسی اختلال افسردگی اساسی مطرح

است (گارنفسکی، تیرد، کرایج و همکاران، ۲۰۰۲)، درمانی که بتواند بر این دو سازه‌ی زیربنایی اثر بگذارد احتمالاً می‌تواند هم در کاهش علایم افسردگی و هم در جلوگیری از عود آن کارآمد باشد. در سال‌های اخیر، درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی^۱ (کابات‌زین، ۱۹۹۰) برای کاهش علایم استرس، اضطراب و افسردگی مطرح شده‌است (گولدین و گراس، ۲۰۱۰).

اگرچه مکانیزم‌های تغییر به اندازه‌ی کافی در کشش نشده‌است (روپینز و کلیو، ۲۰۱۲) ولی برخی از پژوهشگران معتقدند، راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان ممکن است یکی از فرایندهای زیربنایی اثربخشی این درمان باشد (گولدین و گروس، ۲۰۱۰). برخی هم معتقدند که بهبود افسردگی ممکن است بازتابی از بهبود مهارت راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان و تغییر پاسخ هیجانی از طریق اصلاح فرایندهای شناختی-عاطفی بیماران باشد (گولدین و گروس، ۲۰۱۰؛ چمپرز، گولون و آلن، ۲۰۰۹). این روش می‌تواند تمايل عادتی واکنش هیجانی و نشخوارذهنه در مورد افکار و احساسات بدنی گذرا و علایم افسردگی و اضطراب را کاهش دهد (رامل، گولدین، کارمنا و همکاران، ۲۰۰۴؛ تیزدل، سگال، ویلیامز و همکاران ۲۰۰۰) و موجب اصلاح الگوهای خودتنظیمی (لیکیتز و روت، ۲۰۰۹) (گولدین، مانبر، حکیمی و همکاران، ۲۰۰۹) و افزایش رفتارهای خودتنظیمی (لیکیتز و روت، ۲۰۰۹) شود. تغییر در نگرش‌ها و رفتارهای مرتبط با نظم‌جویی شناختی هیجان شامل کاهش ترس و افزایش تمايل به تجربه‌ی هیجان‌ها ممکن است مجموعه‌ای از این مکانیزم‌های تغییر باشد (روپینز و همکاران، ۲۰۱۲). شواهدی وجود دارد که درمان مبتنی بر ذهن آگاهی به طور مستقیم در توانایی شناختی افراد در کنترل نشخوارذهنه (رامل و همکاران، ۲۰۰۴)، توجه متصرکز بر خود و واکنش‌پذیری عادتی در بافت افکار منفی (گولدین و همکاران، ۲۰۰۹) تاثیر می‌گذارد. با توجه به آنچه گفته شد، هدف پژوهش حاضر پاسخ به این سوال بود که آیا درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی موجب تغییر در فرایندهای نظم‌جویی شناختی هیجان و علایم اضطراب بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی می‌شود.

روش

پژوهش حاضر، یک پژوهش نیمه آزمایشی با پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل بود و جامعه‌ی آماری آن را تمامی بیماران زن مبتلا به اختلال افسردگی بیمارستان بقیه‌الله بود که در نیمه‌ی دوم سال ۱۳۹۲ برای درمان افسردگی خود مراجعه کرده و توسط روانپزشک، تشخیص اختلال افسردگی

اساسی دریافت کرده بودند. از این جامعه، ۳۰ نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و پس از اخذ رضایت کتبی، به صورت تصادفی در گروه آزمایش و گروه کنترل کاربندی شدند. گروهها قبل، بعد و ۲ ماه بعد از اتمام پژوهش با سیاهه‌ی افسردگی بک^۱، پرسشنامه‌ی اضطراب بک^۲ و پرسشنامه‌ی نظام‌جویی شناختی هیجان^۳ مورد ارزیابی قرار گرفتند.

سیاهه‌ی افسردگی بک (ویرایش دوم) شکل بازنگری شده‌ی پرسشنامه‌ی افسردگی بک است که جهت سنجش شدت افسردگی تدوین شده (بک، استیر و براون، ۱۹۹۶) و شامل ۲۱ ماده‌است. نمره‌ی کل این پرسشنامه در دامنه‌ای از ۰ تا ۶۳ قرار می‌گیرد. این ویرایش در مقایسه با نسخه‌ی اول همخوانی بیشتری با معیار‌های DSM-IV دارد و تمام عناصر افسردگی را بر اساس نظریه شناختی بک مورد پوشش قرار می‌دهد. این پرسشنامه با مقیاس درجه بندی هامیلتون، همبستگی ۷۱/۰، دارد و پایایی بازآزمایی یک هفته‌ای آن ۹۱/۰ است، همسانی درونی این پرسشنامه نیز ۹۱/۰ گزارش شده است. مشخصات روان‌سنگی این پرسشنامه در ایران مورد تایید قرار گرفته است (فتحی، بیرشک، عاطف و حید و دابسون، ۲۰۰۵).

پرسشنامه‌ی اضطراب با ۲۱ ماده، ابزاری خودگزارشی برای اندازه گیری شدت اضطراب است. چهار گزینه‌ی هر سوال در یک طیف چهاربخشی از صفر تا سه نمره گذاری می‌شود. نمره‌ی کل این ابزار در دامنه‌ی صفر تا ۶۳ قرار می‌گیرد. در پژوهشی که کاویانی و موسوی (۲۰۰۸) روی جمعیت ایرانی (۱۵۰ بیمار مبتلا به اضطراب بالینی) انجام دادند، اعتبار و پایایی این پرسشنامه را ۷۲/۰ و ۹۲/۰ گزارش کرده‌اند.

پرسشنامه‌ی نظام‌جویی شناختی هیجان توسط گارنفسکی و کرابیج (۲۰۰۷) یک ابزار خودگزارشی ۳۶ سوالی به منظور شناسایی راهبردهای شناختی مقابله‌ای افراد است. این پرسشنامه شامل ۹ خرده مقیاس معرف ۹ راهبرد نظام‌جویی شناختی هیجان است که به دو دسته‌ی سازگارانه شامل تمرکز مجدد مثبت ارزیابی مجدد مثبت، تمرکز بر برنامه‌ریزی، پذیرش و دیدگاه‌گیری و ناسازگارانه شامل ملامت خویشتن، فاجعه‌سازی، نشخوارفکری و ملامت دیگران تقسیم می‌شود. نمرات بالا در هر خرده مقیاس بیانگر میزان استفاده‌ی بیشتر از راهبرد در مقابل وقایع تنفس زا و منفی است. نسخه‌ی فارسی این پرسشنامه توسط حسنی (۲۰۱۰) هنجاریابی و اعتبار و پایایی آن مورد تایید قرار گرفته است.

-
1. The Beck Depression Inventory
 2. Beck Anxiety Inventory
 3. Cognitive Emotion Regulation Questionnaire (CERQ-P)

شیوه‌ی اجرا

گروه آزمایش علاوه بر درمان دارویی، ۱۰ جلسه درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی را به صورت هفتگی دریافت کردند. گروه کنترل غیر از درمان دارویی، هیچ مداخله‌ی روان‌شناسی دریافت نکرد. چارچوب کلی جلسات هشتگانه‌ی درمان در جدول ۱ ارایه شده است:

جدول ۱. محتوای جلسات درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی (کابات زین، ۲۰۰۳)

جلسه	محتوای جلسات
اول	معنی / مقدمه، تشریح افسردگی؛ معرفی منطق درمان، هدایت خودکار؛ برقارای ارتباط و مفهوم‌سازی، لزوم استفاده از آموزش ذهن‌آگاهی، ارایه‌ی توضیحاتی در مورد هدایت خودکار.
دوم	رویارویی با موانع: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، تمرین وارسی بدن، دادن پسخواراند و بحث در مورد وارسی بدن، تمرین مراقبه‌ی ذهن‌آگاهی تنفس.
سوم	حضور ذهن از تنفس: مرور تکالیف هفته‌ی گذشته، تمرین مراقبه‌ی نشسته، بازنگری تمرین، تمرین فضای تنفس سه‌دقیقه‌ای
چهارم	ماندن در زمان حال: مرور تکالیف، تمرین هفت‌دقیقه‌ای «دیدن یا شنیدن»، تمرین مجدد ذهن‌آگاهی تنفس و وارسی بدن
پنجم	اجازه / مجوز حضور: مرور تکالیف هفته‌ی گذشته، تمرین تنفس، مراقبه‌ی نشسته (آگاهی از تنفس، بدن، صدا، افکار)، توضیح پیرامون استرس و رابطه‌ی آن با درد، بررسی آگاهی از وقایع خوشایند و ناخوشایند بر احساس، افکار و حس‌ها
ششم	افکار حقایق نیستند: مرور تکالیف هفته‌ی گذشته، یوگای هوشیارانه، بحث پیرامون متفاوت دیدن افکار یا افکار جانشین، مراقبه‌ی نشسته (حضور ذهن از صدای افکار).
هفتم	چطور می‌توانم به بهترین شکل از خودم مراقت کنم: مرور تکالیف هفته‌ی گذشته، بهداشت خواب، تکرار تمرینات جلسه‌ی قبل، تهیه‌ی فهرستی از فعالیت‌های لذت‌بخش جلسه.
هشتم	پذیرش و تغییر: مرور تکالیف هفته‌ی گذشته، تمرین وارسی بدن، جمع‌بندی جلسات، وارسی و بحث در مورد برنامه‌ها و ادامه‌ی تمرینات تکالیف. آمادگی برای خاتمه

در این پژوهش به منظور بررسی تاثیر درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی در عالیم افسردگی اضطراب و نظم جویی شناختی هیجانی بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی، از روش آماری تحلیل واریانس مختلط استفاده شد. در این آزمون، زمان (نمرات آزمودنی‌ها در جلسات پیش آزمون پس آزمون و پیگیری) به عنوان عامل درون آزمودنی و گروه (آزمایش و کنترل) به عنوان عامل بین آزمودنی‌ها وارد مدل شدند. مفروضه‌های آزمون تحلیل واریانس مختلط یعنی طبیعی بودن توزیع تساوی واریانس‌ها، فاصله‌ای بودن مقیاس اندازه‌گیری و انتخاب مستقل آزمودنی‌ها رعایت شد. داده‌ها با بیست و یکمین ویرایش نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌های

مؤلفه‌های توصیفی نمرات آزمودنی‌ها در جدول ۲ ارایه شده است.

جدول ۲. شاخص‌های توصیفی نمرات افسردگی، اضطراب و زیر مقیاس‌های نظرم جویی هیجانی

گروه آزمایشی												
نمره	پیگیری		پس تست		پیش تست		پیگیری		پس تست		پیش تست	
	S	M	S	M	S	M	S	M	S	M	S	M
۶/۱۲	۴۳/۹۳	۵/۹۴	۴۴/۰۹	۷/۸۰	۴۴/۸۰	۵/۵۲	۱۴/۵۳	۷/۵۶	۱۸/۸۰	۶/۱۳	۲۲/۸۶	۱
۷/۱۳	۲۷/۸۹	۶/۰۸	۲۸/۴۶	۶/۷۸	۲۷/۶۱	۸/۸۲	۱۴/۹۳	۶/۷۱	۱۵/۸۶	۷/۲۴	۲۸/۴۳	۲
۷/۰۱	۴۱/۹۳	۴/۹۹	۴۳/۲۶	۶/۲۲	۴۳/۴۶	۶/۲۷	۴۵/۸۶	۶/۲۹	۴۶/۲۶	۶/۲۰	۴۴/۴۰	۳
۷/۱۶	۵۲/۸۶	۶/۵۰	۵۳/۱۳	۸/۳۵	۵۳/۶	۴/۹۳	۳۶/۶۶	۵/۲۰	۳۴/۶۶	۵/۹۷	۵۰/۰۸	۴
۲/۳۰	۱۲/۶۰	۲/۵۰	۱۲/۲۰	۲/۲۸	۱۲/۳۳	۱/۶۸	۹/۸۶	۱/۹۹	۹/۵۳	۲/۵۲	۱۲/۶۰	۵
۱/۵۶	۱۱/۲۰	۱/۴۲	۱۰/۸۰	۲/۵۰	۱۱/۲۶	۱/۹۲	۱۰/۶۰	۲/۰۳	۱۰/۵۳	۱/۸۳	۱۰/۹	۶
۲/۴۴	۱۱/۵۳	۲/۳۰	۱۱/۹۳	۲/۳۱	۱۱/۶۶	۱/۹۷	۸/۴۰	۱/۹۵	۸/۳۳	۳/۱۸	۱۱/۸۰	۷
۲/۱۵	۱۰/۵۰	۲/۸۱	۱۰/۴۳	۲/۷۷	۱۰/۴۱	۲/۶۷	۱۰/۳۳	۲/۵۲	۱۰/۴۰	۲/۸۷	۱۰/۰۸	۸
۱/۵۴	۱۰/۴۶	۱/۶۲	۱۰/۷۳	۱/۷۶	۱۰/۶۰	۱/۸۸	۱۱/۴۰	۲/۳۸	۱۱/۴۳	۲/۳۶	۱۱/۱۳	۹
۱/۴۵	۱۰/۷۸	۱/۴۵	۱۰/۷۷	۲/۴۵	۱۰/۸۰	۲/۳۵	۱۲/۴۰	۲/۴۵	۱۲/۸۰	۲/۳۸	۱۰/۶۰	۱۰
۱/۹۹	۱۲/۸۶	۲/۲۸	۱۲/۹۳	۲/۴۶	۱۳/۴۰	۱/۹۳	۱۳/۴۶	۲/۴۵	۱۳/۶۶	۲/۴۳	۱۳/۷۳	۱۱
۲/۱۲	۱۱/۰۶	۱/۹۰	۱۰/۸۷	۲/۱۵	۱۰/۹۳	۱/۶۸	۹/۱۳	۱/۸۸	۹/۰۸	۲/۶۰	۱۱/۱۳	۱۲
۲/۱۶	۱۲/۴۶	۲/۳۶	۱۲/۲۰	۲/۶۶	۱۲/۳۳	۱/۴۵	۹/۶۰	۱/۹۹	۹/۶۶	۲/۶۵	۱۳/۰۶	۱۳

۱. افسردگی، ۲. اضطراب، ۳. راهبرد‌های سازگارانه، ۴. راهبرد‌های ناسازگارانه، ۵. ملامت خوبیش، ۶. پذیرش، ۷. نشخوارگری، ۸. تمرکز مجدد مثبت، ۹. تمرکز مجدد بر برنامه، ۱۰. ارزیابی مجدد مثبت، ۱۱. دیدگاه‌گیری، ۱۲. فاجعه‌سازی، ۱۳. ملامت دیگران

جدول ۳. نتایج تفاوت‌های بین گروهی برای افسردگی، اضطراب و نظم جویی شناختی هیجانی

متغیر	آزمون	SS	MS	F	Sig	اثر
افسردگی		۱۴۴۰/۶۰	۱۴۴۰/۶۰	۱۶۱/۹۰	۰/۰۰۱	۰/۸۵
اضطراب		۱۱۴۶/۸۹	۱۱۴۶/۸۹	۵۶/۱۹	۰/۰۰۱	۰/۸۳
راهبرد‌های هیجانی ناسازگارانه		۵۲۸/۰۶	۵۲۸/۰۶	۱۰۲/۲۰	۰/۰۰۱	۰/۷۸
ملامت خوبیش		۲۲/۸۱	۲۲/۸۱	۹/۰۷	۰/۰۰۱	۰/۲۴
نشخوارگری		۵۰/۴۱	۵۰/۴۱	۲۶/۵۰	۰/۰۰۱	۰/۴۸
ارزیابی مجدد مثبت		۱۲/۱۵	۱۲/۱۵	۸/۶۷	۰/۰۱	۰/۲۳
فاجعه‌سازی		۱۷/۰۶	۱۷/۰۶	۱۵/۵۸	۰/۰۰۱	۰/۳۵
لاملت دیگران		۴۸/۶۰	۴۸/۶۰	۲۷/۳۶	۰/۰۰۱	۰/۴۹
افسردگی		۱۰۹۲/۲۶	۱۰۹۲/۲۶	۱۲۲/۷۵	۰/۰۰۱	۰/۸۱
اضطراب		۳۰/۸/۲۶	۳۰/۸/۲۶	۷/۴۰	۰/۰۱	۰/۲۰
راهبرد‌های هیجانی ناسازگارانه		۵۱۶/۲۶	۵۱۶/۲۶	۹۹/۹۲	۰/۰۰۱	۰/۷۸
ملامت خوبیش		۳۳/۷۵	۳۳/۷۵	۱۳/۳۲	۰/۰۰۱	۰/۳۲
نشخوارگری		۳۶/۸۱	۳۶/۸۱	۱۹/۳۵	۰/۰۰۱	۰/۴۰
ارزیابی مجدد مثبت		۱۲/۱۵	۱۲/۱۵	۸/۶۷	۰/۰۱	۰/۲۳
فاجعه‌سازی		۱۹/۲۶	۱۹/۲۶	۱۷/۵۹	۰/۰۰۱	۰/۳۸
لاملت دیگران		۴۱/۶۶	۴۱/۶۶	۲۳/۴۵	۰/۰۰۱	۰/۴۵

برای بررسی تفاوت میانگین‌ها از تحلیل واریانس مختلط چندمتغیری با رعایت مفروضه‌های آن استفاده شد. در تمامی متغیرهای این پژوهش، آزمون کرویت موچلی در سطح 0.05 معنادار نبود. در نتیجه از فرض یکسان بودن واریانس و به گونه‌ای دقیق‌تر، شرط همگون بودن ماتریس کوواریانس اطمینان حاصل شد و از مدل اندازه‌گیری مکرر استفاده گردید. نتایج آزمون چند متغیره‌ی اثر هتلینگ نشان می‌دهد حداقل در یکی از متغیرهای وابسته هم در بعد زمان $F=33/0.9$ ، $P<0.001$ و هم در بعد تعامل زمان و گروه $F=20/51$ ، $P<0.001$ تفاوت معناداری وجود دارد. بدین معنی از مرحله پیش آزمون تا پیگیری و هم در پیش آزمون تا پیگیری در دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد که نشان از اثر بخشی برنامه‌ی درمانی حداقل در یکی از متغیرهای وابسته دارد. نتایج جدول ۳ اثر عامل زمان بر متغیرها و اثر تعامل زمان با گروه را نشان می‌دهد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان داد که درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر بهبد راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان، کاهش علایم افسردگی و اضطرابی بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی موثر است. نتایج حاصل از پژوهش حاضر با یافته‌های (گولدین و گراس، ۲۰۱۰؛ چمپرز و همکاران، ۲۰۰۹) هم خوان است. آنها اعتقاد دارند که این درمان، پاسخ‌های هیجانی بیماران افسرده را با اصلاح فرایندهای شناختی - عاطفی تغییر می‌دهد و باعث نمرات پایین‌تر در مشکلات نظم‌جویی شناختی هیجان، ترس و اجتناب از هیجان‌ها می‌شود. علاوه بر این، تمرین‌های ذهن آگاهی به بیماران افسرده کمک می‌کند تا از افکار خودآیند، عادات‌ها و الگوهای رفتاری ناسالم رها شوند، از این روی می‌تواند نقش مهمی در نظم‌بخشی هیجان ایفا کند. بنابراین بهبد برخی راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان بیماران افسرده در این پژوهش با توجه به مکانیزم‌های اثرگذاری درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن بر این راهبردها قابل تبیین است. به نظر می‌رسد، این درمان از طریق افزایش خلق مثبت مهارت‌های نظم‌جویی شناختی هیجانی افراد را بهبد می‌دهد (اندرسون لاو، سگال و بیشوپ، ۲۰۰۷؛ دیویدسون و همکاران، ۲۰۰۳) و با افزایش توجه، هوشیاری و پذیرش هیجان‌هایی که بر فرد عارض می‌شود و راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجانی بیماران را تعدیل می‌کند (هولزل، کارمودی، وانگل و همکاران، ۲۰۱۱). به نظر می‌رسد که تمرین‌های ذهن آگاهی جلوی تقویت اجتناب هیجانی پیشین را می‌گیرد. تمرین‌های ذهن آگاهی، بافتی را برای بیماران فراهم می‌کنند که در آن می‌توانند ارتباط‌های

جدید منفی کمتری را نسبت به تجربه هیجان‌ها پرورش دهنده و ارتباط‌های منفی و بازدارنده‌ی قدیمی را خاموش کنند (تونیتو و انگوین، ۲۰۰۷).

همان‌طور که مطرح کردیم رویکرد ذهن‌آگاهی تمرکز‌داشته بیماران از قضاوت روی افکار، هیجانات و احساسات بدنی ناراحت‌کننده را تسهیل می‌کند. در این روش، به بیماران افسرده آموزش داده می‌شود که افکار و احساسات خود را بدون قضاوت مشاهده کنند و آن‌ها را واقعی ذهنی ساده‌ای بینند که می‌آیند و می‌روند بجای آن‌که آن‌ها را قسمتی از خودشان یا انعکاسی از واقعیت در نظر بگیرند. همین نگرش می‌تواند باعث عدم تشید الگوی نشخوار‌ذهنی بیماران افسرده شود (تیزدل و همکاران، ۲۰۰۰). ملامت دیگران یک راهبرد ناسازگارانه‌ی نظم‌جویی شناختی هیجان است که تاثیرات مخربی روی خلق افراد دارد، ملامت دیگران در مقابل بازارزیابی مثبت به عنوان راهبردهای نظم‌جویی شناختی هیجان با علایم افسرده‌خوبی ارتباط مستقیم و قوی‌تری دارد به طوری که ملامت کردن دیگران موجب برافروختگی بیشتر خشم در بیماران افسرده شده و آن‌ها را در ارتباطات بین‌فردي بیشتر از پای در می‌آورد (لینچ، چاپمن، روزنتال و همکاران، ۲۰۰۶) در حالی که آموزش راهبردهای ذهن‌آگاهی و هوشیاری از هیجانات ناراحت‌کننده در بافت تعارضات بین‌فردي به بیماران کمک می‌کند تا از راهبردهای سازگارانه‌تری استفاده کنند. می‌توان گفت که تمرین‌های ذهن‌آگاهی نه تنها به «شروع سازنده» رابطه‌ی بین‌فردي بیماران کمک می‌کند بلکه حتی به بیماران کمک می‌کند تا گرفتار «قضاياوت کردن در مورد دیگران» نشوند. این یافته با نتیجه‌ی پژوهش (هاستون، گارلن و فارب، ۲۰۱۱) هم خوان است. برخی از پژوهش‌ها (اسچرویورز، گارنفسکی و کرايج، ۲۰۰۷) حاکی از همبستگی منفی ذهن‌آگاهی با راهبرد فاجعه‌سازی است. جهت کاهش از فاجعه‌سازی لازم است افراد از قضاوت و پیش‌داوری کردن فاصله گرفته و احساسات و هیجانات خود را آن‌گونه که وجود دارد، در کمک کنند تا پاسخ‌های شدید هیجانی کاهش یابد (کابات‌زین، ۲۰۰۳). این همان راهبردی است که به خوبی در درمان MBSR به بیماران آموزش داده می‌شود. یافته‌های این پژوهش نشان داد که MBSR می‌تواند علایم اضطراب را در بیماران افسرده اساسی کاهش دهد. پژوهشگران معتقدند که احساسات و حالات فیزیولوژیکی نیز می‌تواند باعث اضطراب بیشتر و فراهم آوردن شواهد کاذب برای مضطرب کردن بیمار شوند و وقتی این شرایط برای بیمار اتفاق می‌افتد، بیمار از طریق آشفتگی بیشتر، اجتناب و اضمحلال هیجانی پاسخ می‌دهد که فقط اضطراب فرد را بدتر می‌کند. از این‌رو، اولین قدم در کمک به افرادی که دارای علایم اضطرابی هستند، این است که چرخه‌ی وقوع اضطراب را متوقف کنیم و سپس راه‌های محدود کننده‌ی تجربه‌ی اضطراب را از طریق جایگزین کردن عادت‌های جدید که

مبتنی بر افزایش عزت نفس و مهارت‌های آرام‌سازی از قبیل ذهن‌آگاهی است، تغییر دهیم (گولدین و گروس، ۲۰۱۰). درمان MBSR به بیماران مضطرب اجازه می‌دهد تا الگوهای تفکر عادتی که مانع رسیدن افراد به یک زندگی با ثبات می‌شود را شناسایی کرده و از طریق جایگزینی راهبردهای نظم‌جویی هیجانی سازگارانه‌تر این الگوهای عادتی را اصلاح کنند. همچنین، درمان MBSR باعث تقویت پردازش سازگارانه‌تر افکار و هیجان‌هایی می‌شود که زیربنای مشکلات رفتاری و روان‌شناختی مرتبط با استرس و اضطراب است.

بدین وسیله از تمامی مسوولین بیمارستان پقبه الله (عج) به خصوص مسوولین بخش اعصاب و روان که تمهیدات لازم برای انجام پژوهش حاضر را فراهم نمودند و همچنین بیمارانی که به تیم پژوهشی اعتماد کردند، تشکر و قدردانی می‌کنیم.

References

- Aina, Y., & Susman, J. L. (2006). Understanding comorbidity with depression and anxiety disorders. *J Am Osteopath Assoc*, 106(5 Suppl 2), S9-14.
- American Psychiatric Association (2013). Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition (DSM-5), American Psychiatric Association, Arlington.
- Amstadter, Ananda. (2008). Emotion regulation and anxiety disorders. *Journal of Anxiety Disorders*, 22(2), 211 .doi: <http://dx.doi.org/10.1016/j.janxdis.2007.02.004>
- Anderson, Nicole D., Lau, Mark A., Segal, Zindel V., & Bishop, Scott R. (2007). Mindfulness-based stress reduction and attentional control. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 14(6), 449-463. doi : 10.1002/cpp.544
- Avenevoli, Shelli, Swendsen, Joel, He, Jian-Ping, Burstein, Marcy, & Merikangas, Kathleen Ries. (2014). Major Depression in the National Comorbidity Survey–Adolescent Supplement: Prevalence, Correlates, and Treatment. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 54(1), 37-44.e32. doi: 10.1016/j.jaac.2014.10.010
- Barlow, D. H. (1991). Disorders of emotion. *Psychological inquiry*, 2(1), 58-71 .
- Beak, A. T., steer R. A., & Brown, G. k. (1996). Beck Depression Inventory for measuring depression. *Arch Gen psychology*, 4, 561-571 .
- Bender, P. K., Reinholdt-Dunne, M. L., Esbjørn, B. H., & Pons, F. (2012). Emotion dysregulation and anxiety in children and adolescents: Gender differences. *Personality and Individual Differences*, 53(3), 284-288. doi :<http://dx.doi.org/10.1016/j.paid.2012.03.027>
- Bentley, S. M., Pagalilauan, G. L., & Simpson, S.A. (2014). Major Depression. *Med Clin*, 98(5), 981-1005 .
- Berking, M., Ebert, D., Cuijpers, P., & Hofmann, S. G. (2013). Emotion regulation skills training enhances the efficacy of inpatient cognitive behavioral therapy for major depressive disorder: a randomized controlled trial. *Psychother Psychosom*, 82(4), 234-245. doi: 10.1159/000348448
- Chambers, Richard, Gullone, Eleonora, & Allen, Nicholas B. (2009). Mindful emotion regulation: An integrative review. *Clinical Psychology Review*, 29(6), 560-572. doi:<http://dx.doi.org/10.1016/j.cpr.2009.06.005>
- Cisler, J. M., & Olatunji, B. O. (2012). Emotion regulation and anxiety disorders. *Curr Psychiatry Rep*, 14(3), 182-187 .doi: 10.1007/s11920-012-0262-2
- Davidson, R. J., Kabat-Zinn, J., Schumacher, J., Rosenkranz, M., Muller, D., Santorelli, S. F., . . . & Sheridan, J. F. (2003). Alterations in brain and immune function produced by mindfulness meditation. *Psychosom Med*, 564-570, 65(4).
- Ehring, T., Tuschen-Caffier, B., Schnulle, J., Fischer, S., & Gross, J. J. (2010). Emotion regulation and vulnerability to depression: spontaneous versus instructed use of emotion suppression and reappraisal. *Emotion*, 10(4), 563-572. doi: 10.1037/a0019010
- Fata, L., Birashk, B., Atif Waheed, M. K., & Dobson, K. (2005). By means of this scheme, the state of emotional and cognitive processing of emotional information. *Thought and Behavior in Clinical Psychology*, 2, 20-25 .
- Garnefski, N., Kraaij, V., & Spinhoven, P. H. (2002). The relationship between cognitive coping strategies and symptoms of depression, anxiety and sociality. *Aging Ment Health*, 1(2), 166-176 .

- Garnefski, Nadia, Teerds, Jan, Kraaij, Vivian, Legerstee, Jeroen, & van den Kommer, Tessa. (2004). Cognitive emotion regulation strategies and depressive symptoms: differences between males and females. *Personality and Individual Differences*, 36(2), 267-276. doi: [http://dx.doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00083-7](http://dx.doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00083-7)
- Garnefski, Nadia, & Vivian Kraaij. (2007). The cognitive emotion regulation questionnaire. *European Journal of Psychological Assessment*, 23(3), 141-149.
- Godfrin, K. A., & van Heeringen, C. (2010). The effects of mindfulness-based cognitive therapy on recurrence of depressive episodes, mental health and quality of life :A randomized controlled study. *Behav Res Ther*, 48(8), 738-746. doi: 10.1016/j.brat.2010.04.006
- Goldin, P. R., & Gross, J. J. (2010). Effects of mindfulness-based stress reduction (MBSR) on emotion regulation in social anxiety disorder. *Emotion*, 10(1), 83-91 .doi: 10.1037/a0018441
- Goldin, P. R., Manber, T., Hakimi, S., Canli, T., & Gross, J. J. (2009). Neural bases of social anxiety disorder: emotional reactivity and cognitive regulation during social and physical threat. *Arch Gen Psychiatry*, 66(2), 170-18 .doi: 10.1001/archgenpsychiatry.2008.525
- Hasani, J. (2010). The psychometric properties of the cognitive emotion regulation questionnaire (CERQ). *Journal of Clinical Psychology*, 2(3), 73-84.(Persian)
- Hasin, D. S., Goodwin, R. D., Stinson, F. S., & Grant, B. F .(2005). Epidemiology of major depressive disorder: results from the National Epidemiologic Survey on Alcoholism and Related Conditions. *Arch Gen Psychiatry*, 62(10), 1097-1106. doi: 10.1001/archpsyc.62.10.1097
- Hölzel, Britta K., Carmody, James, Vangel, Mark ,Congleton, Christina, Yerramsetti, Sita M., Gard, Tim, & Lazar, Sara W. (2011). Mindfulness practice leads to increases in regional brain gray matter density. *Psychiatry Research: Neuroimaging*, 191(1), 36-43. doi: 10.1016/j.psychresns.2010.08.006
- Huston, Daniel. C., Garland, Eric. L., & Farb, Norman, A. S. (2011). Mechanisms of Mindfulness in Communication Training. *Journal of Applied Communication Research*, 39(4), 406-421. doi: 10.1080/00909882.2011.608696
- Joormann, J., & Gotlib, I. H. (2010). Emotion regulation in depression: relation to cognitive inhibition. *Cogn Emot*, 24(2), 281-298. doi: 10.1080/02699930903407948
- Kabat-Zinn, J. (1990). *Full Catastrophe Living: Using the Wisdom of Your Body and Mind to Face Stress, Pain and Illness*. New York: Delta Trade.
- Kabat-Zinn, J. (2003). Mindfulness-based interventions in context: past, present, and future. *Clinical psychology: Science and practice*, 10(2), 144-156 .
- Kaviani, H., & Mousavi, A. S. (2008). Psychometric properties of the Persian version of Beck Anxiety Inventory (BAI). *Tehran University Medical Journal*, 66(2), 136-140 .(Persian)
- Lykins, L. B., & Ruth, A. B. (2009). Psychological functioning in a sample of long-term practitioners of mindfulness meditation. *Journal of Cognitive Psychotherapy*, 23(3), 226-241 .
- Lynch, T. R., Chapman, A. L., Rosenthal, M. Z., Kuo, J. R., & Linehan, M. M. (2006). Mechanisms of change in dialectical behavior therapy: theoretical and empirical observations. *J Clin Psychol*, 62(4), 459-480. doi: 10.1002/jclp.20243
- Ramel, Wiveka, Goldin, Philippe. R., Carmona, Paula. E., & McQuaid, John. R. (2004). The Effects of Mindfulness Meditation on Cognitive Processes and Affect in Patients with Past Depression. *Cognitive Therapy and Research*, 28(4), 433-455. doi: 10.1023/B:COTR.0000045557.15923.96
- Robins, C. J., Keng, S. L., Ekblad, A. G., & Brantley, J. G. (2012). Effects of mindfulness-based stress reduction on emotional experience and expression: a randomized controlled trial. *J Clin Psychol*, 68(1), 117-131. doi: 10.1002/jclp.20857
- Schroovers, Maya, Vivian, K., & Garnefski, N. (2007). Goal disturbance, cognitive coping strategies, and psychological adjustment to different types of stressful life event. *Personality and Individual Differences*, 43(2), 413-423 .
- Teasdale, J. D., Segal, Z. V., Williams, J. M., Ridgeway, V. A., Soulsby, J. M., & Lau, M. A. (2000). Prevention of relapse/recurrence in major depression by mindfulness-based cognitive therapy. *J Consult Clin Psychol*, 68(4), 615-623 .
- Toneatto, T., & Nguyen, L. (2007). Does mindfulness meditation improve anxiety and mood symptoms? A review of the controlled research. *Can J Psychiatry*, 52(4), 260-266 .

Journal of
Thought & Behavior in Clinical Psychology
Vol. 9 (No. 35), pp. 17-26, 2014

The effectiveness of mindfulness-based stress reduction therapy (MBSR) on cognitive emotion regulation strategies and anxiety and depression rate in Patients with major depressive disorder

Naderi, Yazdan

Kharazmi University. Tehran, Iran

Parhoon, Hadi

Kharazmi University. Tehran, Iran

Hassani, Jafar

Kharazmi University. Tehran, Iran

Sanaei, Haleh

Imam Khomeini International University of Ghazvin. Ghazvin, Iran

Received: 01 Apr, 2014

Accepted: May 31, 2014

Mindfulness plays an important role in variables associated with depression. The aim of this study was to determine the effectiveness of mindfulness-based stress reduction therapy on cognitive emotion regulation strategies and anxiety and depression rate in patients with major depressive disorder. For this purpose, in a semi-experimental design with pre-test and post-test and control group, 30 patients with major depression were selected from available samples. They were assigned to two groups of experiment and control, randomly. The groups were evaluated in terms of depression, anxiety and cognitive emotion regulation strategies both before and after the intervention and in a two-month follow-up. The experimental group underwent two months of therapy based on mindfulness. The result of combined analysis of variance indicated that intervention based on mindfulness, significantly decreased depressive, anxiety and cognitive emotion regulation maladaptive strategies symptoms. It appears that mindfulness-based therapy, can be a good way to treat and prevent recurrence of the disorder by targeting the involved mechanisms in changing the cognitive emotional regulation strategies in patients with major depression.

Keywords: Mindfulness, cognitive emotional regulation strategies, depression disorder

Electronic mail may be sent to: yazdan.nr66@yahoo.com